

УДК 301.18

Белова О. - ст.гр.ЕГ-33

Одеський державний екологічний університет

ІСТОРИЧНИЙ АНАЛІЗ ПОНЯТТЯ ДИТИНСВО

Науковий керівник ст.викл. Агенідзе Є.А.

Дитинство – це період сильного розвитку, зміни і навчання. Людина з'являється на світ, наділена лише самими елементарними механізмами для підтримки життя. За фізичною будовою, організацією нервової системи, за типами діяльності та способами її регуляції людина – це саме ідеальна та удосконалена істота на Землі.

Слово «дитина» довго не мало того точного значення, яке надається йому зараз. Наприклад, у середньовічній Німеччині слово «дитина» було синонімом зі словом «дурень». У ході історії неперервно зростало збагачення матеріальної і духовної культури людства.

Дитинство – це період, який продовжується від новонародженості до повної соціальної, і звідси, психологічної зрілості людини; це період становлення дитини повноцінним членом людського суспільства. При цьому продовжуваність дитинства в первісному суспільстві не дорівнює продовжуваності дитинства в епоху середньовіччя або у наші дні.

Етапи дитинства людини – це продукт історії, і вони також підвернені зміні, як і тисячі років тому. Тому не можна вивчати дитинство людини і закони його становлення на враховуючи розвиток людського суспільства і законів, що визначають його розвиток.

Продовжуваність дитинства знаходиться в прямій залежності від рівня матеріальної і духовної культури суспільства.

Проблема історії дитинства – це одна з найбільш складних в сучасній дитячій психології, так як в цій області неможливо проводити ні спостережень, ні експериментів, коли в археологічних розкопках знаходять іграшки, це зазвичай – предмети культу, які в древньому світі клали в могилу, щоб вони слугували хазяїну у загробному житті.

У літературі XIX століття існує багато свідочств відсутності дитинства у пролетарських дітей. Статус дитинства пролетарської дитини сформувався лише в XIX-XX століттях, коли з допомогою законодавства про охорону дитинства було заборонено дитячу працю. Хоча в наш час і існує заборона на дитячу працю, неможна говорити про статус дитинства, не враховуючи положення батьків у соціальній структурі суспільства.

Історичне поняття дитинства зв'язано не з біологічним станом зрілості, а з певним соціальним статусом, з колом прав і обов'язків, що притаманні даному періоду життя, з набором доступних для нього видів і форм діяльності.

Дитячі образи у живописі XIII століття зустрічаються лише у релігійно-алегоричних сюжетах.

Для педагогів XVII століття любов до дітей виражалась вже не у балованні дітей, а в психологічному інтересі до виховання і навчання.

Концепцію раціонального виховання, що заснований на суворій дисципліні, проникає у сімейне життя в XVII столітті. Увагу батьків починає привертати усі сторони дитячого життя.

Вивчати дитячий розвиток історично, це значить вивчати перехід дитини від однієї вікової категорії до другої, вивчати зміни її особистості всередині кожного вікового періоду, що відбувається у конкретних історичних умовах.